

или на гръшника. Това сѫ две различни положения, върху които трѣбва да мислите. Когато нѣкой каже, че се радва, той трѣбва да се запита, дали радостта му е като тази на праведния, или като тази на гръшника. Ако скърби, пакъ трѣбва да се запита, дали скръбта му е като тази на праведния, или като тази на гръшника.

Пазете се отъ илюзията на живота. Вие не трѣбва да имате илюзията на онѣзи българи-шопи, които ходили нѣкога да превзематъ Цариградъ съ своите голи, овчарски сопи. Цариградчани ги хванали, събрали сопите имъ, натрупали ги на купъ, а тѣхъ разпрѣснали и върнали назадъ. Може ли градъ като Цариградъ да се превзема съ сопи? — Не може. Ако вашите вѣрвания, ако вашиятъ убеждения, ако вашиятъ молитви и сълзи мязатъ на тия овчарски сопи, по-силните отъ васъ ще ви ги взематъ, ще ги натрупатъ на купъ, а вие ще се върнете назадъ, безъ да свѣршите нѣкаква работа. Когато човѣкъ отива да превзема нѣщо, той трѣбва да бѫде добре въоруженъ. — Съ какво? Ако свѣтските хора, за да постигнатъ дадена цель, се въоржаватъ съ добри и силни оржия, тогава, какви трѣбва да бѫдатъ оржията на единъ праведенъ, на единъ духовенъ човѣкъ?

Ще приведа едно сравнение, да видите, на какво трѣбва да уповавате въ живота си. Заекъ застава предъ васъ съ два револвера